

ซ็อง กิล ดอง ไม่มีวันตาย

“ซ็อง กิล ดอง” หนึ่งที่ไม่ได้กวาดรางวัลถ้วยทองคำ จานทองคำ หรือช้อนทองคำแต่ประการใด เป็นซีรีส์เกาหลีแนวพีเรียดโรแมนติก/คอมเมดี้ (ถึงแม้ตอนหลังๆ ออกเคียดไม่ค่อยคอมเมดี้สัก) บางคนอาจคิดว่าไร้สาระ ไม่ใส่ใจกับเนื้อหาที่แฝงอยู่ในหนังมากนัก จบแล้วก็เปลี่ยนเรื่องใหม่ จริงๆ แล้วสาระหรืออะไรๆ อีกเยอะ มันมีอยู่ในภาพยนตร์หรือละครทุกเรื่อง อยู่ที่เราจะจับเอานัยยะนั้นมาคิดต่อหรือไม่หรือเพียงขอแค่สนุก แล้วทุกอย่างก็ผ่านไป วันนี้เลยขอหยิบสาระจากหนังเรื่องนี้มาเขียนสักหน่อย...ใช้ให้เป็นประโยชน์...ไหนๆ ก็ตราตรำดูมาหลายวัน

“เจ้าดูแข็งแรงดีแล้วเจ้าร้องไห้ทำไม”

“ข้าร้อง เพราะข้าเป็นเด็กไร้ค่า ไม่สามารถ

เรียนรู้อะไรได้เลย ทำไมคนจน ถึงไม่สามารถเรียนรู้อะไร”

“เจ้าอยู่ในช่วงที่สามารถเรียนรู้ได้ แต่กลับไม่ใส่ใจแล้วโยเจ้าถึงคิดว่า เจ้าไม่สามารถเรียนรู้อะไรได้”

คำถามคมๆ ได้ใจตามสไตล์นักปราชญ์ตะวันออกในตอนจบของเรื่อง แต่กลับเป็นจุดเริ่มต้นของทุกอย่างใช่แล้ว...ความรู้นั้นลอยอยู่ในอากาศ อยู่ที่ใครจะไขว่คว้าเข้ามาเก็บไว้ในสมอง การดำรงชีพของแต่ละคนจึงใช้ความรู้ที่เหมือนกันหรือต่างกันตามแต่สมองจะสรรค

สร้าง จริงหรือ...ที่คนจนไม่สามารถเรียนรู้อะไร หรือเพียงแค้โชคชะตาทำให้เราท้อแท้เอง หลายคนคงแย้ง ก็ความจนสมัยก่อนกับสมัยนี้มันไม่เหมือนกัน สมัยก่อนยังดำรงชีพอยู่ได้ด้วยธรรมชาติ แต่สมัยนี้ดำรงชีพอยู่ได้

ด้วยเงิน ไม่จริง เตียนขอเถียง ยังไงๆมนุษย์ก็ดำรงชีพอยู่ได้ด้วยธรรมชาติ และเจ้ามนุษย์ตัวนี้แหละที่มีหน้าที่ต้องช่วยกันรักษาธรรมชาติไว้ ตอนนี่แค่ธรรมชาติเริ่มเอาคืนบ้างก็สยงกันแล้ว ฉะนั้นอย่ามัวแต่นั่ง...มิน่าพาเอานะ ก็คิดกันดูเองแล้วกันว่า คนจนไม่มีสิทธิจริงๆ...จริงหรือ...??? เข้าเรื่องดีกว่า ถ้าข้ากว่านี้เดี่ยวจะค้าเสียดกลางทาง

รัชสมัยเซจง แห่งราชวงศ์โจซอน “ซ็อง กิล ดอง” (รับบทโดย คัง จี

สวาน) เป็นลูกชายนอกสมรสของเจ้ากระทรวงที่เกิดกับสาวรับใช้ ถึงพ่อเป็นขุนนางแต่เพราะแม่เป็นสาวใช้ที่ต่ำต้อยสถานภาพของลูกที่เกิดมาจึงต่ำต้อยเหมือนแม่ เขาจึงไม่มีสิทธิที่จะเรียนรู้หรือศึกษาวิชาการใดๆ ถึงแม้จะพยายามร้องขอความรู้จากพ่อบังเกิดเกล้าก็ตาม

“เจ้าอยู่ในช่วงที่สามารถเรียนรู้ได้ แต่กลับไม่ใส่ใจแล้วโยเจ้าถึงคิดว่า เจ้าไม่สามารถเรียนรู้อะไรได้”

นั่นเป็นคำตอบในคำถามจากนักบวชชราที่เดิน

มาพบเขาขณะที่เขากำลังท้อแท้ในโชคชะตา มันทำให้เขาได้คิด เมื่อจิตใจเราโล่งแล้ว คงไม่สำคัญว่าใครจะเป็นผู้สอน จะสอนด้วยวิธีใดก็ตามแต่ ขอแค่ทำให้เขามีความรู้ความสามารถ เพื่อทำชีวิตให้ดีขึ้นกว่านี้ก็เพียงพอแล้ว เขามักมีความเห็นต่างจากคำสอนของอาจารย์เสมอ นั่นทำให้เขาคิดและต้องการแสวงหาสิ่งใหม่ๆ กิลดองจึงตกกระไดพลอยโจนไปเป็นโจรจริงๆ เพราะถูกใส่ร้าย ต้องเข้าร่วมกับกลุ่มหัวขโมย เพราะไม่มีที่ไปและแถมดวงเฮงได้เข้าไปพัวพันกับการก่อกรรมโดยไม่รู้ตัว จากโจรขโมยทรัพย์

กลายเป็นผู้ก่อการกบฏ คิดแล้วก็ปวดใจเพราะมันไม่ใช่สิ่งที่เขาแสวงหา พ่อของเขาซึ่งเป็นผู้นำทหารไม่สามารถจับตัวเขาได้ จนกษัตริย์ต้องสั่งให้จับชาวบ้านผู้บริสุทธิ์มาประหารเพื่อบีบบังคับให้เขามอบตัว

ความคับแค้นใจที่เป็นต้นเหตุให้ผู้บริสุทธิ์มาตายแทน บวกกับความรักและเป็นห่วงพ่อ กลัวว่าพ่อจะตกที่นั่งลำบากด้วย ถึงแม้ภรรยาที่ของพ่อลูกจะสวนทางกัน แต่สายเลือดก็ไม่สามารถแปรเปลี่ยนได้ แม้จะไม่เคยได้รับการเหลียวแล แต่พ่อยังเป็นพ่อ ลูกยังเป็นลูก และมีหน้าที่ต้องกตัญญูรู้คุณผู้ให้กำเนิด เมื่อหัวใจเขาสรุปได้เช่นนั้นจึงยอมมอบตัวต่อทางการเพื่อรักษาทั้งชีวิตของพ่อและของชาวบ้านผู้บริสุทธิ์ เขายื่นเงื่อนไขจะมอบชีวิตของตัวเองพร้อมดาบซาฮินซึ่งเป็นดาบของกษัตริย์คืนให้ โดยแลกกับชีวิตของผู้บริสุทธิ์ทั้งหมดแล้วเขาก็ถูกจับตาย แต่กิลดองไม่มีวันตาย เขาใช้ชีวิตหลบซ่อนอยู่ในกลุ่มโจร ออกปล้นทรัพย์โดยยึดถือคติในการปล้น คือ โจรปล้นโจร จะปล้นทรัพย์จากโจรจริงๆ เสียที จากนั้นก็เริ่มปล้นเหล่าขุนนางผู้ร่ำรวยจากการคอร์รัปชัน เมื่อปล้นแล้วจะนำทรัพย์สินทั้งหมดมาแจกจ่ายให้กับชาวบ้านผู้ยากจนจนขั้นแค้น ทำให้ขุนนางที่ถูกปล้นต้องปิดปากเงียบไม่กล้าบอกเล่าหรือแจ้งความใดๆ เพราะจะเป็นการประจานให้ชาวบ้านรู้ว่า ตนเองเป็นโจรปล้นชาติ กิลดองจึงได้รับฉายาว่า "ฮาลบินดัง โจรคุณธรรม" (คล้ายๆ โรบินฮูดของชาวตะวันตกนั่นแหละ)

กิลดองเฝ้ามองความเป็นไปของโลก การแบ่งแยกชนชั้นวรรณะ การกดขี่ ช่มเหง รังแกผู้อ่อนแอ เขามองเห็นความอยุติธรรม เขารู้ว่าเป็นหน้าที่ของผู้ที่มีความรู้

ความสามารถอย่างเขาที่จะต้องช่วยเหลือผู้อ่อนแอ แต่ถ้าพึ่งเขาคนเดียวคงไม่สามารถทำอะไรได้ เขามองหาใครก็ได้ที่พร้อมจะช่วยกันแก้ไขสิ่งเลวร้ายในสังคมให้หมดไป ทำโลกให้น่าอยู่ยิ่งขึ้น เขาจึงร่วมมือกับองค์ชายซางวี (รับบทโดย จาง กึน ซุก) ผู้ซึ่งทุกคนเชื่อมั่นว่าเป็นองค์รัชทายาทที่แท้จริงที่ถูกกษัตริย์องค์ปัจจุบันซึ่งเป็นพี่ชายแย่งชิงราชบัลลังก์ไป โดยมีหลักฐาน คือ ข้อความ "มอบบัลลังก์ให้ซางวี" ที่กษัตริย์องค์ก่อนจารึกลงบนดาบซาฮิน กิลดองและซางวีตัดสินใจที่จะร่วมกันต่อสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงโลก โดยสนับสนุนให้องค์ชายซางวีเป็นกษัตริย์ ถึงแม้จะไม่รู้ว่าองค์ชายซางวีจะเป็นกษัตริย์ที่ดีหรือไม่ แต่ก็คงดีกว่าไม่ทำอะไรเลย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเลย ไม่ลองไม่รู้ ลองดูก็ไม่เป็นไร

ดังนั้น เมื่อปฏิบัติภารกิจสำเร็จจุล่ง องค์ชายซางวีขึ้นครองราชย์ เขาปรารถนาจะเป็นกษัตริย์ที่ดีและทำหน้าที่ผู้ปกครองที่ดี ด้วยความมุ่งมั่นที่จะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ลดความขัดแย้ง พัฒนาบ้านเมืองให้เจริญรุดหน้า กษัตริย์ซางวีเกลี้ยกล่อมให้กิลดองเป็นเจ้าของกระทรงกลาโหมเพื่อคานอำนาจเหล่าขุนนาง จากหัวหน้าขโมยต้องมารับหน้าที่เจ้ากระทรง แต่กิลดองยังยึดมั่นในอุดมการณ์ที่จะสร้างโลกใหม่ที่เขฝันถึง เขาปฏิบัติหน้าที่อย่างเฉียบขาดเพื่อผดุงความถูกต้องยุติธรรมโดยการปราบปรามคอร์รัปชันและพยายามลดทอนอำนาจเหล่าขุนนางลงจนทำให้คณะขุนนางไม่พอใจและข่มขู่กษัตริย์ หากไม่ปลดกิลดองออกจากการเป็นรัฐมนตรี จะประกาศให้ประชาชนรู้ว่า แท้จริงแล้วกษัตริย์ซางวีเองต่างหากที่

เป็นกบฏแย่งชิงราชบัลลังก์จากพี่ชายตัวเองซึ่งเป็นกษัตริย์โดยชอบธรรม เพราะแท้จริงแล้ว ดาบซาอินเล่มที่แท้จริงนั้นไม่มีรอยจารึกใดๆ แต่เล่มที่มีรอยจารึกกลับเป็นดาบปลอมที่เสด็จแม่ของเขาทำขึ้นและสังหารกษัตริย์ซึ่งก็คือเสด็จพ่อของเขา เพื่อให้บัลลังก์ตกอยู่ในมือขององค์ชายซางวี โดยได้รับความร่วมมือจากขุนนางบางคน กษัตริย์ซางวี คือ โจรปล้นแย่งชิงบัลลังก์ เขาจึงต้องปกปิดความจริงมิให้โลกรู้ โดยยินยอมให้เหล่าขุนนางที่ทุจริตคอร์รัปชันร่วมบริหารบ้านเมืองได้ เขาต้องลบอุดมการณ์ทิ้ง แล้วแก่งลิ้มว่า หน้าที่ และความถูกต้องที่เขาควรต้องกระทำนั้นคืออะไร

โลกในความจริงของซางวี คือ เขาจะต้องปกปิดรอยมลทินของเขาไว้ ถึงแม้ว่าเขาจะบอกใครๆ ว่า มันเป็นความบกพร่องโดยสุจริต เป็นการกระทำผิดเพื่อรักษาศีลธรรมไว้ก็ตาม ถึงแม้ว่าเขายังคงสำนึกในบุญคุณผู้ที่เลือกและสนับสนุนให้เขาได้เป็นผู้ปกครองประเทศ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่เคยคิดทรยศต่อคำสัญญา เขารู้ดีว่าหน้าที่ของกษัตริย์ที่ดีจะต้องทำอะไรและเขายังคงยึดมั่นเชื่อมั่น มุ่งมั่น ที่จะเป็นกษัตริย์ที่ดี เป็นที่รักใคร่ศรัทธาของประชาชนให้ได้ โดยที่เขาไม่ต้องแจกเงินให้ (เอ๊ะไม่เกี่ยวนะ) แต่เมื่อมาถึงทางแยกระหว่าง อำนาจ หน้าที่ และความถูกต้อง แม้นใจเขาจะเจ็บปวดเสียใจ เพราะแน่นอน...เขาเลือกที่จะรักษาเหล่าขุนนางคอร์รัปชันไว้เพื่อช่วยปกปิดรอยมลทินของเขา ต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูลช่วยกันปกปิดความผิดของผู้อื่น ต่างคนต่างลืมนิจธรรม คุณธรรม ลิ้มหน้าที่ ลิ้มความถูกต้อง เพียงเพื่อจะคงไว้ซึ่งอำนาจของตัวเอง

ในโลกแห่งความจริงของกิลดอง เขาเฝ้ามองกษัตริย์ที่เขาเลือกขึ้นมา เขาเข้าใจว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระบบหนึ่ง ก็จะมีระบบใหม่ขึ้นมาแทน วนเวียนกันไปอย่างนี้ ไม่ว่าโลกจะเปลี่ยนไปที่พันครั้ง มันก็ยังคงมีการแบ่งแยกชนชั้น การกดขี่ ช่มเหงไม่มากนักน้อย ภาระหน้าที่ของเขาช่างใหญ่หลวงนัก แต่เขาก็พร้อมที่จะต่อสู้เพื่อเปลี่ยนโลกใหม่ ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างเขาต้องผดุงความยุติธรรม ความถูกต้อง และ

ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน เขารู้ว่าโลกของเขามันเป็นโลกแห่งความฝัน

และแน่นอน...เมื่อสิ่งที่ทุกคนคิดไว้แล้วว่าจะต้องเกิดขึ้นมาถึง เมื่อโลกในความเป็นจริงขัดแย้งกับโลกแห่งความฝัน ผู้หลงอำนาจในโลกแห่งความจริง ก็ปลุกผู้ที่กำลังฝันด้วยพลังกำลังและอาวุธ กษัตริย์ซางวีตัดสินใจที่จะยุติกองกำลังผู้แสวงหาเสรีภาพด้วยการส่งกำลังทหารเข้าทำลายฐานที่มั่นของ "ฮาลบินดิง" เป็นไปตามโลกแห่งความเป็นจริง เอ้อ..ผู้กำกับช่างใจร้ายนัก ทำหนังคอมเมดี้กลายเป็นดราม่าไปได้

"เจ้าคิดว่าในโลกที่มีแต่ศักดิ์นากับชาวไร่ชาวนา เจ้าคิดว่าโลกของเจ้าจะเป็นจริงหรือ"

"แม้ว่าข้าจะตายอยู่ตรงนี้ ก็จะมีสองกิลดองคนอื่น ๆ เกิดขึ้นมาอีก มันอาจไม่ใช่วันนี้ แต่ต้องมีสักวัน ประชาชนต้องการโลกแบบนั้น เขาจะต่อสู้เพื่อให้ได้มันมา ถึงแม้โลกจะเปลี่ยนไปที่พันครั้ง คงมีสักวัน...ที่ฝันเป็นจริง จำไว้ ฮาลบินดิงและข้า จะต่อสู้แบบไม่ใช่กำลังเพื่อสร้างให้โลกนั้นมีจริง"

ดูละครแล้วย้อนดูต้น อิม...เหตุการณ์ลักษณะเดียวกันนี้ ยังดำรงอยู่และดำเนินต่อไปไม่รู้จักจบ ดายสิบเกิดแสน สองกิลดองและกษัตริย์ซางวี อาจเกิดชาติใหม่ในดินแดนแห่งใหม่ ๑๐ แห่ง ๑,๐๐๐ แห่ง ล้านแห่ง ทุกๆ แห่ง ต่างมีภาระหน้าที่ตามครรลองชีวิตของตนเอง แต่เขาทั้งสองก็ยังคงแบกรับภาระหน้าที่อันหนักอึ้ง นั่นคือการต่อสู้กับจิตใจของตนเองเพื่อรักษาไว้ซึ่งจริยธรรม คุณธรรม ความถูกต้อง

